

Dankbaar aandenken aan

DE HEER

GUY PEETERS

Echtgenoot van mevrouw FRANCINE VANSRINGEL

Geboren te Geel op 17 april 1950 en thuis in familiekring zacht
ingeslapen te Olen op 24 mei 2005, gesterkt door de Ziekenzalving.

Lid van Ziekenzorg.

Lieve Guy, na een lange ziekte die meer dan 20 jaar je leven, ons leven, heeft behoorst, heb je het dan toch moeten opgeven. Je hebt je altijd zo kranig gehouden. Ondanks alle pijn die je ooit hebt moeten verdragen, bleef je lachen en deed je je werk, zo goed en zo kwaad het ging. Vele dingen die voor een gezonde mens de normaalste zaken ter wereld zijn, daar moest jij door je ziekte van afzien, met de auto rijden, wat altijd je hobby was, een lange fiets- of wandeltocht maken, of eens een pintje drinken en eens goed uit de bol gaan; dat was er voor jou al lang niet meer bij. Hoe dikwijls hebben we een reisje naar ons geliefde Tirol, waar we allebei zo graag verbleven en dat zowat onze tweede thuis was geworden, moeten uitstellen omdat je het wegens je gezondheid niet aan kon. Toch bleef je er de moed inhouden. Het laatste jaar ging het echt niet meer. Dan heb je toch nog al je krachten verzameld om bij ons Gitte en Tim wat karweitjes aan hun huis op te knappen. Daar was je terecht fier op. De voorbije maanden wisten we niet meer wat je dacht of wat je

voelde. Je kon het immers niet meer zeggen. Wij, wij konden, alleen maar gissen en het je zo comfortabel mogelijk maken. Toch zagen we aan je ogen en je lach, dat je blij was met ieder bezoekje van je moeder, onze broers en zussen en van onze vrienden, die dan ook zo vaak mogelijk eens langs kwamen, evenals de bureu. Ook voor de thuisverpleegsters had je altijd een glimlach. Ze hebben je dan ook prima verzorgd, zonder hun hulp had ik het nooit gekund. We waren onlangs 33 jaar getrouwd. Ik had gehoopt dat daar nog vele jaren bij zouden komen, maar ik zal nu zonder jou verder moeten. Hopelijk lukt me dat, met de hulp van onze kinderen. Rust nu maar, Guy, je was reeds zo lang zo moe. Ik vergeet je nooit.
Francine

Weet je nog pap, het kaartje dat ik je met vaderdag eens gaf? Ik was nog klein, en iedereen noemde me papa's kleine meid. Als iemand dat zei, was ik trots, trots op mijn vader die alles wist en alles kon. Nu ben ik al een tijd papa's kleine meid niet meer. Maar ik ben nog altijd trots op je, omdat je een geweldige vader was.

Veel liefs van Gitte en Tim

De familie dankt u voor uw gebed en blijken van deelneming.

Begr. Verstappen, Diestseweg 62, Geel, 014/58.84.65
bvba Verdonck, Sint-Jozef-Olen - tel. 014/22.49.15